

γραμμίτσα ἡ, κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ ὡς ὑποκορ.

1) Μικρά γραμμή κοιν.: Μιά γραμμίτσα ἀποδῶ, μιὰ γραμμίτσα ἀποκεῖ, ἔγινε τὸ σκίτσο Ἀθῆν. Καὶ θὰ ὀδεῖνε τὸ καινούριο τῆς φουστάνι ἀπὸ ριγωτὴ μουσελίνα, μιὰ στενὴ γραμμίτσα ἄσπρη Γ. Ξενόπ., Λάουρ., 85. Συνών. γ ρ α μ μ ι δ ἄ κ ι, γ ρ α μ μ ο ὅ λ α 2) Εἶδος παιδιᾶς Θράκ. (Καρωτ.).

γραμμὸς ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.).

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ἄ φ ω. Ἡ λ. καὶ παρ' Ἡρωδιαν., (ἐκδ. Α. L e n t z, I, 168, 2).

Τὸ γράψιμον, ἡ γραφή: Εἶδα γράφετε πιά καὶ δὲν ἔχον-
νε γραμμὸ δοῦ γραμμοῦ! Τόσο πολλὰ εἶναι; || Φρ. Ὅτ' τὸ
γραμμὸ (= ἀμέσως). Ὅτ' τὸ γραμμὸ ποὺ θὰ τοῦ τὸ γρά-
ψω, θὰ μοῦ τὰ πέψη (ἀμέσως μόλις θὰ τοῦ τὸ γράψω, θὰ
μοῦ τὰ στείλῃ). Ὅτ' τὸ γραμμὸ ποὺ τσῆ ἔγραψα τὸ σπῆτι, μὲ
πέταξεν ὄξω (ἀμέσως μόλις τῆς ἔγραψα τὸ σπῆτι, μὲ ἐπέ-
ταξεν ὄξω).

γραμμοσύρτης ὁ, Ναύστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ σ ὕ ρ τ η ς.

Ὁργανον διὰ τὴν χάραξιν γραμμῶν, εἰς τὴν γλῶσσαν
τῶν ἐφαρμοστῶν μηχανικῶν καὶ σχεδιαστῶν. Συνών. σ η -
μ α δ ε υ τ ῆ ρ ι.

γραμμούδα ἡ, Μακεδ. (Σταν. κ. ἀ.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὅ δ α.

Γ ρ α μ μ ο ὅ λ α : Τοῦ ἀδράχτ' ἔχ' δγγὺ γραμμοῦδης,
γιά νὰ βαῖν' ἡ κόρδα μέσα, κὶ τοῦ ἀδράχτ' βαῖν' σὶ δγγὺ
φουρκίτσας.

γραμμούλα ἡ, κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὅ λ α.

Μικρά γραμμή κοιν.: Σῦρε - τραύηξε μιὰ γραμμούλα.
Γράψε κ' ἐσὺ δγγὺ γραμμοῦλες 'ς τὸν ἀδερφό σου κοιν. Ἡ
τσανγάτη κατσίκα ἔχει ἄσπρες γραμμοῦλες 'ς τὰ πόδια
Ἰκαρ. (Δρούτσουλ.) Ὅτ' τὴν ἀνατολὴ ἀρχίζει νὰ προβάλλῃ σι-
γά - σιγά κἄποινα τριανταφυλλένια γραμμούλα Κ. Παρορ.,
Μεγαλ. παιδ., 242. Συνών. γ ρ α μ μ ι δ ἄ κ ι, γ ρ α μ μ ἰ -
τ σ α.

γραμμουλάκι τό ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ο ὅ λ ι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

Λίαν μικρὰ γραμμή ἐνιαχ.

γραμμούλι τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ο ὅ λ ι.

Λίαν μικρὰ γραμμή ἐνιαχ.

γραμμόφωνιὰ ἡ, ἐνιαχ. γραμμοφουνιά. Μακεδ.
(Κασταν.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ὀ φ ω ν ο καὶ τῆς παραγωγ. κα-
ταλ. -ι ἄ.

Γ ρ α μ μ ὀ φ ω ν ο 2, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἡ γραμμον-
φουνιά βγάβ' λουλούδ' ἀπ' τοῦ λέμι γραμμόφουνου Μακεδ.
(Κασταν.).

γραμμόφωνο τό, σύνθηθ. γραμμόφουνου σύνθηθ. βορ.
ἰδιωμ. γραμμονφών' Ἡπ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *g r a m m o p h o n e*.

1) Συσκευὴ διὰ τῆς ὁποίας ἀποτυποῦται ἡ ἀναμεταδίδε-
ται ὁ ἦχος σύνθηθ.: Βάλε ν' ἀκούσωμε μιὰ πλάκα γραμμο-
φώνου. Ἐπαιξε τὸ γραμμόφωνο ὅλη τὴ νύχτα. Μᾶς ξεκού-
φανε μὲ τὸ γραμμόφωνο κοιν. Συνών. φ ω ν ο γ ρ ἄ φ ο ς.

2) Τὸ ἀναρριχώμενον φυτὸν Περιαλλόκαυλον τὸ κομψότα-
τον (*Convolvulus elegantissimus*) τῆς οἰκογ. τῶν Περι-
αλλοκαυλωδῶν (*Convolvulaceae*) Θράκ. (Μαρών.): Τοῦ
προὐ ἀνοίγουν τὰ γραμμόφωνα κὶ τοῦ βράδ' κλείνουν.
Συνών. φ ω ν ο γ ρ ἄ φ ο ς, χ ω ν ἄ κ ι. 3) Τὸ ἄνθος τοῦ
ἀνωτέρω φυτοῦ Μακεδ. (Κασταν.).

Γραμμοχώρι τό, ἀμάρτ. Γραμμονχώρ' Μακεδ.
(Καστορ.).

Ἐκ τῶν οὐσ. Γ ρ ἄ μ μ ο ς καὶ χ ω ρ ῖ ὁ.

Χωρίον τῆς περιοχῆς τοῦ Γράμμου: Τὰ Γραμμονχώρια
πᾶνι 'ς τοῦ παζάρ' τοῦ Νιστορίου.

γραμμωτὸς ἐπίθ. λόγ. σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ α μ μ ἡ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ω τ ὀ ς.

1) Ὁ φέρων γραμμάς λόγ. σύνθηθ.: Ὑφασμα - σχέδιον -
τετράδιον - γραμμωτόν. Συνών. ρ α β δ ω τ ὀ ς, ρ ι γ ω -
τ ὀ ς. 2) Κατὰ πληθ. ὡς οὐσ. ὑπὸ τὸν τύπ. γ ρ α μ μ ω τ ῆ ς,
παιδιὰ κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τῶν παικτῶν κύπτει μὲ διε-
σταλμένα τὰ σκέλη εἰς τὰ δύο ἄκρα εὐθείας γραμμῆς, ἐνθ'
ὁ ἕτερος προσπαθεῖ νὰ τὸν ὑπερπηδήσῃ Κάρπ.

γραμπαλεύω ἀμάρτ. γραβαλεύω Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ μ π α λ ο.

Δράττομαι διὰ τῶν χειρῶν ἀπὸ τινος σημείου, σκαρφα-
λώνω: Θὰ ὀπεψτε, ἀλλὰ γραβάλεψε. Γραβαλεύτηκε, ἀλλιῶς
θὰ σκοτωνόταν ἀποκεῖ 'ποῦ ἔπεσε. Συνών. γ ρ α μ π α -
λ ὶ ν ω, γ ρ α π ὶ ν ω.

γράμπαλο τό, ἐνιαχ. δράβαλο Κρήτ. (Κίσ. κ. ἀ.).

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *g r a m p a* = ὄνουξ, ἄγκιστρον.

Ἀκανθώδης θάμνος τῶν ἀγρῶν τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων
(*Compositae*) ἐνθ' ἄν.: Ἀπομείνανε τὰ χωράφχια μας ἔρη-
μα κ' ἐγεμίσανε δράβαλα Κρήτ. (Κίσ.) Νὰ πάω θέλει ἡ
κακοροζίζικη νὰ βγάλω καμπόσα δράβαλα ἀπὸ τὸ χωράφι,
γιατὶ δὲ βαίνει ἀλέτρι αὐτόθι.

γραμπαλώνω ἀμάρτ. γραβαλώνω Κεφαλλ. (Ἀργοστόλ.
κ. ἀ.) ἀγραμπαλώνω Π. Βλαστ., Ἀργῶ 43, 335 ἀγραβα-
λώνω Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ μ π α λ ο.

Ἐνεργ. καὶ μέσ. 1) Δράττομαι διὰ τῶν ὀνύχων, ἀναρ-
ριχῶμαι Κεφαλλ. (Ἀργοστόλ.) Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν.: Ἐγρα-
βάλωσε 'ς τὸ δέδρο Ἀργοστόλ. || Ἀσμ.

Ἡ κἀστρο τῆς Καρύταινας, ἐσὺ τὸ μαγεμένο

ῥημόκαστρο 'ποῦ τοὺς γκρεμοὺς ὀλόρθο ἀγραμπα-
λώνεις

Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γ ρ α μ π α λ ε ὺ ω, γ ρ α -
π ὶ ν ω. 2) Περιπλέκομαι εἰς ἀκανθώδεις θάμνους Κεφαλλ.

γραμπανέλα ἡ, Ἡπ. (Πάργ.).

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. γ ρ ἄ μ π α ν ο, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ
Ἰταλ. *g r a m p a*, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -έ λ α.

Τὸ ἄγκιστρον.

